

תקון סעיף 6
של הפקודה
העיקרית.

2. סעיף 6 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת הסעיף־קטן דלקמן לאחר סעיף־קטן (2) הימנו:—

„(א2) סחורות שנמסרו בהתאם לדרישה שהוגשה מתוך הסתמכות על סימן מסחרי או תאור מסחרי המופיע בכל סימן, מודעה, פקטורה, רשימת יינות, מכתב־עסק, ניר־עסק, או מכתב מסחרי אחר תחשבנה לצורך פסקא (ד) של סעיף־קטן (1) של סעיף זה כסחורות אשר בקשר אתן משתמשים בסימן המסחרי או בתאור המסחרי.”

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

10 בדצמבר, 1941.

פקודת חוק הקרקעות (תקון)

מס' 39 לש' 1941.

פקודה המתקנת את פקודת חוק הקרקעות (תקון).

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

השם הקצר.
ברק עה.

1. פקודה זו תקרא פקודת חוק הקרקעות (תקון), 1941, וקוראין אותה כאחת עם פקודת חוק הקרקעות (תקון) הקרויה להלן הפקודה העיקרית:

תקון סעיף 6 כן
הפקודה העיקרית.

2. סעיף 6 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת המלים: „לדרוש מאת התובע להשליש בבית המשפט ערבון לתשלום הוצאות המשפט, ומשהושלש הערבון יכול בית המשפט” לאחר המלים „יכול בית המשפט” המופיעות בסעיף קטן (2) של אותו סעיף.

הרולד מקמיכאל,

נציב עליון.

10 בדצמבר, 1941.

פקודת בנק החסכונות של בתי הדואר של פלשתינה (א"י) ג' 108 א' ש"א

213

מס' 40 לש' 1941.

פקודה הקובעת הוראות בענין ייסודו והנהלתו של בנק־חסכונות של בתי הדואר ובענינים הכרוכים בכך.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

השם הקצר.

1. פקודה זו תקרא פקודת בנק החסכונות של בתי הדואר של פלשתינה (א"י), 1941, והיא תקבל תוקף ביום שיקבע ע"י הנציב העליון במודעה שתפורסם בעתון הרשמי.

פירוש.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם חוץ אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר:—

„המנהל הכללי של בתי הדואר” פירושו הפקיד שנתמנה ע"י הנציב העליון להיות מנהל מחלקת הדואר והטלגרף וכל פקיד המכהן באותה שעה במשרה זו.

„הממשלה” פירושה ממשלת פלשתינה (א"י).

- „קבוע“/פירושו קבוע בתקנות עפ"י פקודה זו.
 „ההכנסות“ של בנק החסכונות אינן כוללות כספים שנתקבלו בתורת פקדונות.
 „בנק החסכונות“ פירושו בנק החסכונות של בתי הדואר לפלשתינה (א"י).
 „שנה“ פירושה שנים עשר החדשים המסתיימים ביום השלושים ואחד במרץ.
 בכל שנה שהיא.
3. יסד ייסדו בנק חסכונות של בתי הדואר לפלשתינה (א"י), כפי שנקבע לקמן.
4. בהתחשב עם הוראות סעיף 11 של פקודה זו יהא בנק החסכונות כפוף להנהלתו ולפיקוחו של המנהל הכללי של בתי הדואר, ובהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת ועם כל תקנות שהותקנו על פיה, רשאי המנהל הכללי של בתי הדואר לנקוט בכל אותן הפעולות שתהיינה רצויות לעידוד החסכון ולהנהלה וזקינה של בנק החסכונות ולמטרות, כיוצא בזה לצורך טיפוח תכליותיה ומטרותיה של פקודה זו.
5. המנהל הכללי של בתי הדואר רשאי באשורו של הנציב העליון לפתוח סניפים לבנק החסכונות בכל בית/דואר, וכן רשאי הוא באותו אשור לסגור כל סניף של בנק החסכונות.
6. המנהל הכללי של בתי הדואר/רשאי, באישורו של הנציב העליון, למנות את כל אותם הפקידים שיהיו דרושים לביצועה של פקודה זו ולצורך זה רשאי הוא להעסיק לחלק מזמנם פקידים המשמשים בשירות הממשלה.
7. פקדונות כספים שישולמו לבנק החסכונות יתקבלו ויסולקו באותם התנאים אשר ייקבעו.
8. ממשלת פלשתינה (א"י) ערבה לסילוקם של כל הכספים שהושלשו בפקדונות בבנק החסכונות, ועל כן אם באיזה זמן שהוא או באיזה זמנים שהם יהא האקטיב של בנק החסכונות בלתי מטפיק לסילוק התביעות החוקיות של כל מפקיד, יצוה הנציב העליון כי אותו גרעון יכנסה בכספי ההכנסות הכלליות של הממשלה.
- 9.—(1) בעד כספי הפקדונות תשולם ריבית של שני אחוזים לשנה או לפי שער אחר אשר ייקבע מזמן לזמן ע"י הנציב העליון באישורו המוקדם של מזכיר הממלכה: בתנאי שתתפרסם בעתון הרשמי מודעה של לא פחות משלושה חדשים על כל שנוי בשער הריבית.
- (2) הריבית לא תשולם על כל סכום של פחות מפונט/אחד או על כל שבר של פונט ולא תתחיל להצטבר אלא למן היום הראשון לחודש שלאחרי יום השלשת הפקדון, והיא תחדל ביום האחרון לחודש אשר לפני החודש שבו מוציאים את הפקדון מן הבנק.
- (3) בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (2) של סעיף זה מחשבין את הריבית עד ליום השלושים ואחד בחודש מרץ שבכל שנה, ואז מצרפין אותה לקרן שנשארה מושלשת כפקדון, והיא תהא חלק הימנה.
- 10.—(1) כל ההוצאות שהוצאו בביצועה של פקודה זו תכוסינה מכספי בנק החסכונות.

ייסוד בנק חסכונות.

הנהלת בנק החסכונות.

ייסודם וסגירתם של סניפים של בנק החסכונות.

העסקת פקידים.

פקדונות וסילוקם.

ערובת הממשלה.

ריבית.

משכורות והוצאות.

(2) המונח „הוצאות” פירושו לצרכי פקודה זו הוצאות כל עבודה או שירות שנעשו ע"י בנק החסכונות או בקשר עמו, לרבות אותו הסכום אשר יוקצב כדין, באישורו של הנציב העליון, בעד עשייתה של אותה עבודה או מתן אותו שירות לחשבון הוצאות אדמיניסטרטיביות או שאר הוצאות להנהלת המפעל.

מה ייעשה
בכספים.

11.—(1) בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת לא ישתמשו בכספים המצויים בבנק החסכונות בשום צורה שהיא למטרותיה של הממשלה אלא יושלשו באוצר הממשלה, חוץ מאותם הסכומים שנקבע להחזיקם במוזמנים לשם המטרות הכלליות של בנק החסכונות, ועד כמה שאפשר יושקעו הכספים האלה בשם בנק החסכונות, לפי הוראות מזכיר הכספים, בבטחון אחד או בכמה בטחונות שיאושרו מזמן לזמן ע"י הנציב העליון, או שישתמשו בהם ברבית באותה צורה שהנציב העליון יאשר מזמן לזמן, ואילו אותם הכספים שיועברו ללונדון לשם השקעה, יושקעו בבטחון אחד או בכמה בטחונות שיאושרו ע"י מזכיר הממלכה או שישתמשו בהם ברבית באותה צורה שמזכיר הממלכה יאשר מזמן לזמן וכל השקעה כזאת מותר להחליפה בכל עת שהיא בבטחונות דומים אחרים: בתנאי שלא יותר משליש הכספים האלה יהא מושקע או ישאר מושקע בכל עת שהיא בבטחונות של ממשלת פלשתינה (א"י).

(2) כל סכומי כסף שיהיו דרושים מזמן לזמן לסילוק כל פקדון או פקדונות מכוח פקודה זו או לסילוק כל ריבית על הפקדון או לתשלום כל הוצאה שהוצאה בביצועה של פקודה זו מותר לאספם ע"י מכירת בטחונות אלה, כולם או מקצתם: בתנאי שבאישורו של הנציב העליון רשאית ממשלת פלשתינה (א"י) להלוות לבנק החסכונות מקופת ההכנסות הכלליות את כל אותם סכומי הכסף שיהיו דרושים למטרות האמורות לעיל, עד שאפשר יהיה לאספם ממכירת בטחונות כאלה והלוואות אלה תשאנה ריבית לפי השער שמשלמין מזמן לזמן למפקידים.

חשבונות.

12. המנהל הכללי של בתי הדואר יגיש לנציב העליון בהקדם האפשרי לאחר סיומה של כל שנה חשבונות שנתיים של ההכנסה וההוצאה של בנק החסכונות ושל הפקדונות שנתקבלו והריבית שנוקפה לזכותם של המפקידים בשנה המסתיימת ביום שלושים ואחד במרץ בצירוף חשבון האקטיב והפסיב של בנק החסכונות. החשבונות האלה יוגשו לנציב העליון לאחר שבוקרו ונתאשרו ע"י מבקר החשבונות של הממשלה, ולאח"כ יפורסמו בעתון הרשמי ויוגשו למזכיר הממלכה.

עורפים ונרעונות.

13.—(1) אם באיזו שנה שהיא תהא ההכנסה של בנק החסכונות בלתי מספקת לתשלום הריבית המגיעה למפקידים ולכיסוי כל ההוצאות שהוצאו עפ"י הפקודה הזאת יכוסה אותו הגרעון בכספי ההכנסות הכלליות של פלשתינה (א"י).

(2) אם באיזו שנה שהיא תהא ההכנסה של בנק החסכונות יותר ממספקת לתשלום הריבית המגיעה למפקידים וכל שאר ההוצאות עפ"י הפקודה הזאת, רשאי יהא הנציב העליון להורות כי העודף או כל חלק הימנו יועבר להכנסות הכלליות של הממשלה:

בתנאי כי לא תעשה העברה כזאת אלא אם כן יהא האקטיב של בנק החסכונות לאחר ההעברה עולה על הפסיב כדי שעור של לא פחות מחמשה עשר אחוזים למאה של ההתחייבויות למפקידים.

(3) אם ביום השלושים ואחד במרץ בכל שנה שהיא יהא האקטיב של בנק החסכונות עולה בשעור של יותר מחמשה עשר אחוזים על ההתחייבויות למפקידים, רשאי יהא הנציב העליון באישורו המוקדם של מזכיר הממלכה להורות כי העודף

שלמעלה מחמשה עשר האחוזים או כל חלק הימנו יועבר להכנסות הכלליות של הממשלה.

14.—(1) הנציב העליון רשאי להתקין תקנות להנהלתו ולהסדרתו של בנק החסכוניות.

הסמכות להתקין תקנות.

(2) ביחוד תוכלנה תקנות אלה לקבוע את הענינים דלקמן בלי לפגוע בכללותן של הסמכויות המוזכרות לעיל:—

- (א) לקבוע מי רשאי להשליש פקדונות;
- (ב) לקבוע שעורים (מקסימום) לפקדונות;
- (ג) לקבוע את אפני השלשת פקדונות;
- (ד) לקבוע את אפני הוצאת פקדונות וריבית;
- (ה) לקבוע את הזמנים אשר בהם חייבים מפקידים להחזיר את ספרי פקדונותיהם לבנק החסכוניות;

(ו) להסדיר את ענין השלשת פקדונות ע"י קטנים, אפוטרופסים, נאמנים, נשים נשואות, אגודות שיתופיות ושאר איגודים של בני אדם, בין רשומים ובין בלתי רשומים;

(ז) לקבוע תנאים להוצאת כספים ע"י קטנים, אפוטרופסים, נאמנים, נשים נשואות, אגודות שיתופיות ושאר איגודים של בני אדם, בין רשומים ובין בלתי רשומים;

(ח) לקבוע את אפני הטיפול בפקדונות של נפטרים או של אנשים שאינם שפויים בדעתם;

(ט) לקבוע קנסות של לא יותר ממאה פונט על הפרת כל תקנה כזאת;

(י) לקבוע הוראות להחרמת פקדונות שהושלשו מתוך הפרה זדונית של פקודה זו.

(יא) להרשות למנהל הכללי של בתי הדואר לחתום על הסכם עם בנק החסכוניות של בתי הדואר בממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה וצפון אירלנד או עם בנק החסכוניות הממשלתי של כל דומיניון בריטי, מושבה בריטית, מדינה הכפופה להגנה בריטית, או ארץ חסות בריטית או כל ארץ אשר נתקבל מנדט עליה מאת חבר הלאומים ואותו מנדט מתנהל ע"י הוד מלכותו, או עם כל ארץ נכריה, להעברת כל סכומים הזקופים לזכותם של מפקידים מאותם בנקים לחסכוניות לבנק החסכוניות של בתי הדואר לפלשתינה (א"י), ולהיפך, ולקבוע תנאים להעברות כאלה.

15.—(1) אסור לשום אדם שנתמנה להוציא לפועל את הפקודה הזאת לגלות את שמו של כל מפקיד או את הסכום שכל מפקיד השליש או הוציא אלא לפי החוק, או אלא לאותו אדם או לאותם בני אדם שנתמנו לעזור בהוצאת הפקודה לפועל.

אסור לגלות את שמות המפקידים, וכו'.

(2) כל העובר על הוראה מהוראות הסעיף הזה יהא צפוי בצאתו חייב בדינו במשפט תכוף לקנס לא יותר ממאה פונט.

16. אם יתגלע סכסוך בין המנהל הכללי של בתי הדואר או הפקיד הממונה ומפקח על כל סניף מסניפי בנק החסכוניות לבין כל מפקיד יחיד או אפוטרופוס, מנהל עזבונו, יורש או קרוב של מפקיד, או לבין כל נושה או בעל זכות העברה של מפקיד שנעשה פושט רגל או נטול יכולת לשלם חובותיו, או לבין כלאדם

יישוב סכסוכים.

הטוען כי הוא אפוטרופוס, מנהל עזבון, יורשו קרוב, נושה או בעל זכות העברה, או הטוען כי הוא זכאי בכל כסף שהופקד באותו בנק חסכוניות, הרי בכל מקרה כזה מעבירין את הענין השנוי במחלוקת לבורר שיתמנה על ידי הנציב העליון, וכל צו, פסק או החלטה שיינתנו ע"י אותו בורר יהיו סופיים ומחייבים את כל הצדדים ויהיו מוחלטים לכל דבר, ללא שום ערעור.

אין הממשלה
אחראית לתביעות.

17. כל אימת שהמנהל הכללי של הדואר או כל אדם הפועל ברשותו של איזה סכום או עשה איזה מעשה בהתאם לפקודה זו ולתקנות שהותקנו על פיה באותה שעה, לא יהיו המנהל הכללי של בתי הדואר ואותו אדם אחראים לכל תביעה מצד כל אדם בקשר לאותו תשלום או לאותו מעשה, אלא שבכל זאת רשאי אותו אדם לגבות כל סכום המגיע לו כחוק מאת האדם שהמנהל הכללי של בתי הדואר שלם אותו לו.

שחרור טרנסאקציה
ממס הבולים.

18. כל טרנסאקציה בין המנהל הכללי של בתי הדואר לבין כל מפקיד או יורשיו או בא כוחו האישי הנובעת מכל סכום שהופקד בחשבון המפקיד או שהוצא ממנו או מכל סכום שעומדים להפקידו או להוציאו כך, תהא פטורה ממס הבולים.

ביטול.
פרק קטן.

19. חלק ז' של פקודת בתי הדואר מבוטל בזה.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

10 בדצמבר, 1941.

פקודת המשקאות המשכרים (תקון)

מס' 41 לש' 1941.

פקודה המתקנת את פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

השם הקצר.

1. פקודה זו תקרא פקודת מכירת המשקאות המשכרים (תקון), 1941, וקוראין אותה כאחת עם פקודת מכירת המשקאות המשכרים, 1935, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

תקון התוספת
הראשונה לפקודה
העיקרית.

2. פסקא 3 מן התוספת הראשונה לפקודה העיקרית תבוטל והפסקא דלקמן תבוא במקומה:—

„ג. בעד כל „רשיון קמעוני לשתיה במקום“:—

(1) כשהמקום שניתן בעדו רשיון למכירת משקאות

משכרים משמש בית-מלון, פנסיון או בית-לינה:—

פונטים

(א) אם שכר האכסניה היומי הכללי בו הוא חמש-מאות מיל או פחות מכך

(ב) אם שכר האכסניה היומי הכללי הוא יותר מחמש-מאות מיל אך פחות משמונה-מאות מיל עשרים